

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5628/2020
10.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Бранислава Босилковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Петровић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Водовод“ Сурдулица, ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 1717/19 од 27.04.2020. године, у седници већа одржаној 10.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 1717/19 од 27.04.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж 1717/19 од 27.04.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици П 1070/2018 од 06.02.2019. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име стицања без основа због већег износа наплаћених комуналних услуга у периоду од 01.03.2010. године до 30.04.2010. године, исплати износ од 200,00 динара са законском затезном каматом од 14.11.2018. године па до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка.

Решењем Вишег суда у Врању Гж 1717/19 од 27.04.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђено решење о трошковима поступка садржано у другом ставу изреке пресуде Основног суда у Сурдулици П 1070/2018 од 06.02.2019. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је изјавио посебну ревизију због погрешне примене материјалног права позивајући се на члан 404. ЗПП, ради решавања правних питања у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде

која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца, јер се ревизијом побија одлука о трошковима поступка који не чине главни захтев, чији се обрачун врши у свакој парници појединачно на основу Адвокатске тарифе и представља чињенично питање сваког конкретног спора.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна, јер је изјављена против решења против кога се не може изјавити.

Одредбом члана 28. ЗПП, прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Како се ревизијом побија одлука о трошковима поступка, који не чине главни захтев, ревизија није дозвољена.

На основу чл. 404. и 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић